

În *Istoria Mănăstirilor Athonite*, alcătuită în 10 to-muri de Irinarh Schimo-na-hul (1845-1920) și păstrată cu evlavie printre cele peste 200 de manuscrise și 5000 de volume tipă-rite din biblioteca Schitului românesc Prodromu din Sfântul Munte Athos, citim și această mi-nu-nată istorisire: “Pe la anul 1337, cuviosul Marcu, ucenicul Sfântului Gri-gorie Sinaitul, avîndu-și locuința deasupra Marii Lavre, pe dealul ce se nu-mește Palama, iată că în-tr-o noap-te, ieșind din chilie și stînd la rugăciune, văzu în partea dinspre răsărit, la locul ce se numește Vigla, o doamnă șezînd pe un tron pre-cum cele împărătești, înconjurată de îngeri și sfinți care tămîiau împrejur, cîn-tînd și închinîndu-se Împărătesei a toate. Și în-tre--bînd cuviosul Marcu pe Sfin-tul Grigorie, starețul său, ce va fi însemnînd oare aceasta, i s-a tîlcuit că Maica Dom-nu-lui voiește ca
în timpurile mai de pe urmă să se ridice în acele părți un locaș dum-ne-zeiesc, spre slava Sfinției sale” (subl. mea). Este tocmai lo-cul pe care avea să se ridi-ce mai tîrziu Schitul românesc Prodromu, în a căru-i parte dinspre apus, lîngă clo--pot-nița de 23 de metri, se află paraclis închinat Adormirii Mai-cii Domnului, ce ve-ghea-ză astfel intrarea principală în schi-tul sfințeniei românești.

